

Dosarul nr. 3ra-1027/21

2-19123803-01-3ra-05102021

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Cahul” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenienți accesorii Consiliul municipal Cahul, Consiliul raional Cahul, Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Zamăneagră Constantin, biroul de brokeraj SRL „Labioza”, biroul de brokeraj „Market-Test” SRL și directorul SA „Apă-Canal Cahul” Ghețivu Gheorghe, privind declararea nulității actelor de sechestru, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora, și la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenienți accesorii Consiliul raional Cahul, Zamăneagră Constantin, în persoana Voronovscaia Liubovi, biroul de brokeraj SRL „Labioza”, biroul de brokeraj „Market-Test” SRL și directorul SA „Apă-Canal Cahul” Ghețivu Gheorghe, privind declararea nulității actelor de sechestru, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora,

împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul prin care s-a respins cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 23 august 2016, SA „Apă-Canal Cahul” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul (Serviciului Fiscal de Stat) privind recunoașterea nulității contractului bursier nr.xxx din 08 august 2016, repararea prejudiciului cauzat, interzicerea vânzării de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a mijloacelor de transport sechestrate la prețurile publicate în Monitorul Oficial din 22 iulie 2016.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2016 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii - Consiliul orașenesc Cahul și Consiliul Raional Cahul (f.d.73, vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 06 februarie 2016 a fost atrasă în proces Primăria orașului Cahul și primarul orașului Cahul în calitate de intervenienți accesorii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Apă-Canal Cahul”

împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul privind recunoașterea nulității contractului bursier nr.xxx din 08 august 2016, repararea prejudiciului cauzat, interzicerea vânzării de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a mijloacelor de transport sechestrate la prețurile publicate în Monitorul Oficial din 22 iulie 2016. (f.d.76, vol.I).

În motivarea acțiunii SA „Apă-Canal Cahul” a indicat că are o datorie către Ministerul Finanțelor în mărime de 84 276,84 dolari SUA. În scopul restituirii acestei datorii, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a aplicat sechestrul prin actul cu nr.AS xxx din 22 iulie 2015 asupra mijloacelor de transport de care se folosea întreprinderea. Bunurile sechestrate au fost transmise spre păstrare directorului ÎM „Apă-Canal Cahul” Gheorghe Ghețivu. Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a evaluat bunurile sechestrate și le-a propus spre vânzare cu un preț mai mic decât cel real, fapt stabilit printr-un act de evaluare efectuat la inițiativa reclamantului. Ulterior, mijloacele de transport au fost scoase spre vânzare prin intermediul Bursei Universale a Mărfurilor.

Reclamantul a solicitat recunoașterea nulității contractului bursier nr.xxx din 08 august 2016, repararea prejudiciului cauzat, interzicerea vânzării de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a mijloacelor de transport sechestrate, la prețurile publicate în Monitorul Oficial din 22 iulie 2016.

La 17 octombrie 2016, ÎM „Apă-Canal Cahul” a depus cerere de majorare a pretențiilor înaintate, prin care a solicitat anularea actelor întocmite de Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul în dosarul de executare silită fața de ÎM „Apă-Canal Cahul”, obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul, ca reprezentant al Ministerului Finanțelor, să atragă în procesul de executare silită a rambursării creditului și a plăților anexate a debitorilor garanți – Consiliul orășenesc Cahul și Consiliul raional Cahul, cât și încetarea urmăririi bunurilor necesare întreprinderii pentru exercitarea atribuțiilor cu care aceasta a fost investită (f.d.117-118, vol.I).

În argumentarea cererii de mărire a pretențiilor înaintate a fost invocat că datoria acumulată față de Ministerul Finanțelor rezultă nu din neachitarea impozitelor, ci din neachitarea la timp a taxei de angajament, a dobânzilor și a ratelor creditului conform Acordului de credit subsidiar din 15.04.2004 și a Contractului de recreditare nr. 1 din 10.12.2008, credite luate în dolari SUA (cursul din 15.04.2004 - 12,0829 lei și la 10.12.2008 - 10,3898 lei). La momentul, încheierii prezentelor acte juridice reprezentanții Ministerului Finanțelor au luat garanții de la autoritățile publice locale de nivelul I și nivelul II. Astfel, după stabilirea faptului că debitorul de bază nu are cu ce rambursa creditul luat cu dobânda calculată, creditorul se adresează către debitorii garanți.

A atras atenția la faptul că, la 31 martie 2003 a fost aprobată decizia Consiliului orășenesc Cahul prin care acesta garanta rambursarea creditului acordat de Banca Mondială și tot prin această decizie a fost aprobat planul investițiilor. Suma creditului a fost direcționată din start de Consiliul orășenesc Cahul, operatorul doar executând în tocmai dispozițiile fondatorului.

A indicat că potrivit legislației, în cazul persoanelor juridice, garanție a stingerii creanțelor față de creditori prezintă bunurile care au stat la baza capitalului statutar al întreprinderii, iar în cazul ÎM „Apă-Canal Cahul” la momentul fondării acesteia în capitalul statutar au fost incluse toate rețelele de apeduct, toate stațiile de pompare și alte bunuri aferente serviciului public de alimentare cu apă și canalizare - proprietate publică, scoase din circuitul civil. Bunurile incluse în capitalul statutar nu pot fi vândute pentru stingerea creditului, iar în ceia ce privește statutul celorlalte bunuri

deținute de operator, acesta fiind stabilit prin punctul 12 al Statutului ÎM „Apă-Canal Cahul”. Toate bunurile deținute ÎM „Apă-Canal Cahul” sunt transmise acesteia în gestiune economică, rămânând în proprietatea autorității publice locale (Consiliului orașenesc Cahul), ca bunuri municipale. În fondurile fixe ale întreprinderii se includ toate bunurile a cărui preț unitar depășește suma de 6 000 lei și utilizarea bunului este planificată pe un termen mai mare de un an. Totodată, toate unitățile de transport sechestrate conform actului de sechestrare seria AS nr.xxx din 22 iulie 2015 sunt mijloace fixe și în conformitate cu legislația în vigoare, pot fi înstrăinate de administrator doar cu acordul fondatorului.

Referitor la competența Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul în vederea administrării datoriilor reieșite din contractele de creditare subsidiară încheiate cu Ministerul Finanțelor, reclamanții au specificat că potrivit art.133 alin.(2) lit.a) și e) din Codul Fiscal, Inspectoratul Fiscal de Stat Teritorial întreprinde măsuri pentru asigurarea stingerii obligațiilor fiscale și efectuează executarea obligațiilor fiscale, iar art.129 alin.6) din Codul Fiscal prevede că obligație fiscală este obligația contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă. Respectiv administrarea datoriilor formate din credit nu intră în competența Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul.

A accentuat că deși conform prevederilor Codului Fiscal, în atribuțiile Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul nu se regăsește administrarea creditelor acordate de Ministerul Finanțelor, în perioada iulie 2015 - septembrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul periodic eliberează dispoziții incaso, întocmește acte de ridicare a mijloacelor în numerar, etc.

A explicat faptul că, din 2015 ÎM „Apă-Canal Cahul” este în imposibilitate de rambursare a ratei creditului împreună cu taxa de angajament și dobânda acestuia. Astfel, la 22 iulie 2015 șeful Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul a emis hotărârea AH xxx, prin care dispune executarea silită a obligației fiscale. În aceeași dată a fost emis și actul de sechestrare a bunurilor de pe teritoriul blocului administrativ cu indicarea valorii contabile a acestora, iar la 21 octombrie 2015 șeful Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul emite decizia nr.154 privind ridicarea totală a sechestrului de pe bunurile contribuabilului. Totodată, la 03 noiembrie 2015, ÎM „Apă-Canal Cahul” remite Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul scrisoarea adresată Ministerului Finanțelor nr. 13/3-07-345 din 23.10.2015, în care este specificat faptul că ei dețin garanții de la Consiliul raional Cahul, care se obligă la prima cerere a Ministerului Finanțelor să achite obligațiile financiare neexecutate de întreprinderea municipală în cadrul Acordului de Credit Subsidiar și Contractului. Contrar acestora nici Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul nici IF Principal de Stat nu fac careva acțiuni de executare silită a garanțiilor date față de Ministerul Finanțelor.

A menționat că anunțul dat în Monitorul Oficial din 22 iulie 2016 cu privire la vânzarea bunurilor ÎM „Apă-Canal Cahul” nu conține anumite caracteristici de identificare a acestora ca fiind bunuri transmise în gestiune operatorului, respectiv pentru a putea contesta valoarea cu care acestea au fost scoase la licitație, iar concluzia expertului nr. xxx/BU din 28.03.2016 nu corespunde prevederilor Legii nr.989 din 18.04.2002 cu privire la activitatea de evaluare și anume art.11 alin.3 lit.j).

Astfel, consideră că concluzia expertului Miron Ion este ilegală însă, în pofida acestui fapt, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul, prin intermediul companiei de brokeraj, totuși reușește să vândă un automobil la un preț de trei ori mai mic decât cel real.

A adăugat că indiferent de faptul că la 11 și 12 august 2016 au fost depuse contestații și cerere prealabilă cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare, la 16 august 2016, colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul au întocmit încă un act nr.1-623567, prin care au stabilit faptul că administrația întreprinderii îi împiedică să ridice bunul sechestrat și vândut la licitație, Actul nr.1-623567 a fost contestat prin altă cerere prealabilă la 15 septembrie 2016, iar la 16 septembrie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a expediat decizia nr.1495 din 15 septembrie 2016 cu privire la aplicarea amenzii față de întreprindere, iar ulterior la 25 septembrie 2016 a primit răspuns la a doua cerere prealabilă. Prin actul nr.1-623567 din 16 august 2016 de constatare a faptului de împiedicare a ridicării vehiculului, Inspectoratul Fiscal de Stat califică acest act ca act de control, ceea ce în opinia reclamantilor nu corespunde adevărului. La 26 septembrie 2016, a fost depusă încă o cerere prealabilă deja față de decizia de aplicare a amenzii întreprinderii pentru împiedicarea ridicării bunului vândut, care de asemenea a fost respinsă de Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 19 aprilie 2017 s-a înlocuit reclamanta ÎM „Apă-Canal Cahul” cu succesorul în drepturi SA “Apă-Canal Cahul” și pârâtu Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul cu succesorul în drepturi Serviciu Fiscal de Stat (f.d. 332, vol.I).

La 03 iulie 2017, SA „Apă-Canal Cahul” prin intermediul administratorului interimar Ghețivu Gheorghe a înaintat cerere de concretizare prin care a solicitat anularea Actului de sechestrul seria AS nr.xxx din 22.07.2015 (însoțit de lista bunurilor sechestrate), deciziei nr.1495 din 15.09.2016 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de ÎM „Apă Canal Cahul”, deciziei nr.65 din 01.07.2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.18-20,vol.II).

În argumentarea cererii a invocat că Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a sechestrat 11 mijloace de transport care nu se află în proprietatea ÎM „Apă Canal Cahul” ci în proprietatea Consiliului orașenesc și Primăriei Cahul. Urmărind silit cele 11 mijloace de transport, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul nu a ținut cont de faptul că, acestea sunt bunuri ale domeniului public de interes local, fiind după natura sa inalienabile, imprescriptibile și insesizabile. În cazul din speță, serviciu public este de alimentare cu apă a orașului Cahul, or mijloacele de transport litigioase sunt destinate deservirii, reparației și întreținerii în stare corespunzătoare a rețelelor de apă a orașului Cahul. Faptul că, alimentarea cu apă reprezintă un serviciu public, este indicat în art.3 al Legii nr.303 din 13.12.2013 privind serviciu public de alimentare cu apă și de canalizare.

A comunicat că drept dovadă a faptului că mijloacele de transport aparțin organelor administrației publice locale a orașului Cahul, Inspectoratului i-au fost prezentate suficiente documente în acest sens. Astfel, a fost prezentat Contractul de administrare nr.4 din 18.08.2014, prin care Consiliul orașenesc Cahul, în persoana primarului Burlacu Petru a transmis în gestiune operativă (folosință) proprietate municipală, componenta și valoarea căreia este reflectată în Anexa contractului (Act de predare- primire a mijloacelor fixe proprietate municipală în gestiunea ÎM „Apă Canal Cahul”). În Anexa contractului se regăsesc și acele 11 mijloace de transport în privința cărora Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a început procedura de executare silită. În afară de aceasta, Automobilul GAZ 3309 n/î XXX și mașina de vîndaj KO 503 B cu n/î XXX au fost transmise la 14.03.2013 în proprietatea Primăriei Cahul de către Agenția Regională de Dezvoltare Sud, iar aceasta din urmă le-a cumpărat de la SRL Auto-Prezent. Respectiv, aceste bunuri ale domeniului public nu pot fi sechestrate. Mini-

excavatorul JBS8025ZTC, n/î XXX nu putea fi sechestrat deoarece aparține Primăriei Cahul și a fost doar transmis în gestiune ÎM „Apă Canal Cahul”, fapt confirmat prin factură, ordin de plată și Act de predare-primire. Miniexcavatorul de asemenea a fost primit în proprietate de la Agenția Regională de Dezvoltare Sud prin Actul de predare primire din 14.03.2013. Remorca TAI 3000, n/î XXX de asemenea aparține cu drept de proprietate Primăriei Cahul și nu putea fi sechestrată deoarece a fost transmisă în gestiune ÎM „Apă Canal Cahul”, fapt confirmat prin factură, ordine de plată și Actul de predare-primire, fiind transmis în proprietatea or.Cahul de către Agenția Națională de Dezvoltare Regională Sud la 14.03.2013.

Reclamantul a indicat că prin Decizia nr.154 cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile contribuabilului din 21.10.2015, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a scos parțial sechestrul de pe două din cele unsprezece mijloace de transport: mașina de reparație GAZ 3309 n/î XXX; mașină de vîndaj n/î XXX. Contrar acestei decizii, aceste mijloace de transport au fost expuse totuși la vînzare prin intermediul bursei de mărfuri, fiind incluse ilegal și în Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul nr.65 din 01.07.2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație.

Un alt motiv de admitere a acțiunii evidențiat de către reclamant rezultă din faptul că mijlocul de transport ZIL 130 nu a fost sechestrat prin Actul de sechestrul seria AS nr.xxx și respectiv nu putea fi urmărit silit de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul. Din ce motive Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a expus în vînzare prin intermediul Deciziei nr.65 din 01.07.2016 și în baza căruia temei legal nu este clar. În concluzie, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a expus ilegal în vînzare prin intermediul Bursei de Mărfuri a Moldovei 2 mijloace de transport scoase de sub sechestrul și un mijloc de transport care nu a fost sechestrat ceea ce contravine în mod flagrant legislației în vigoare.

A atras atenția și asupra faptului că, evaluatorul Miron Ion a subapreciat practic în mărime dublă valoarea reală a mijloacelor de transport. Acest lucru se confirmă prin Raportul de evaluare nr.xxx întocmit de evaluatorul Camerei de Industrie și Comerț, Pavel Svetlana Iuri la 20.06.2016. Conform acestui raport, valoarea mijloacelor de transport este următoarea: Dacia Duster - 126835 lei (Miron Ion a evaluat la 81850 lei); Automobil GAZ 3309 – 340672 lei (Miron Ion evaluat la 295000): Automobil KO 503B - 142292 lei (Miron Ion a evaluat la 98800 lei): Automobil UAZ 409 74393 lei (Miron Ion a evaluat la 62000 lei): Autobus Lifan – 56378 (Miron Ion a dat 36950 lei); Automobil Iveco - 113468 lei (Miron Ion a evaluat la 34 000 lei): Autospecială IVECO - 189863 lei (Miron Ion a evaluat 46000 lei); miniexcavator JCB-8025zts - 386442 lei (Miron Ion a evaluat la 316400); remorcă TAI 3000 - 106463 lei (Miron Ion a evaluat la 47000 lei). O asemenea diferență majoră este inexplicabilă și rezultă probabil din faptul că Miron Ion nu dispune de certificat de calificare care i-ar permite desfășurarea activității de evaluare în calitate de evaluator. Spre deosebire de Miron Ion, evaluatorul Camerei de Industrie și Comerț Pavel Svetlana Iuri dispune de Legitimția nr.038.

A mai invocat că Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a sechestrat 11 mijloace de transport care depășesc cu mult valoarea datoriei la data aplicării sechestrului. La 22.10.2015, datoria la contractele de credit constituia 874 956, 82 lei. Cu toate acestea, dacă se însumează valoarea mijloacelor de transport indicată în Anexa actului de sechestrare din 22.07.2015 se observă că pentru a acoperirii datoria rămasă de 874 956,82 lei, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul avea nevoie de menținerea sechestrului doar pentru mijloacele de transport de la pct. 1. pct.4, pct.5, pct.6 și pct.7 din Lista

bunurilor sechestrate din 22.07.2015. Sumând valoarea acestor mijloace de transport se obține valoarea de 880 925 lei. Reieșind din aceste calcule, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul și-a depășit atribuțiile și a menținut ilegal sechestrul pe încă patru mijloace de transport de la pct.8, pct.9 și pct. 10 din Lista bunurilor sechestrate din 22.07.2015. Anume din acest motiv, la pct.8-10 IFS Cahul din Lista bunurilor sechestrate din 22.07.2016 nu a indicat valoarea mijloacelor de transport.

Prin urmare, și-a reiterat poziția că toate acțiunile de executare silită întreprinse de Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul poartă un caracter ilegal, iar Actul de sechestrul seria AS nr.xxx din 22.07.2015 (însoțit de lista bunurilor sechestrate), decizia nr.1495 din 15.09.2016 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de ÎM „Apă Canal Cahul”, Decizia nr.65 din 01.07.2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație, Contractul bursier nr.xxx din 08.08.2016; contractul de mandat din 01.07.2016 încheiat între Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul și Market Test SRL sunt lovite de nulitate absolută.

La 22 martie 2017, la Judecătoria Cahul a fost depusă cererea de chemare în judecată înaintată de primarul municipiului Cahul și Consiliul municipal Cahul împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul cu privire la declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora (f.d.180-184, vol.I).

În argumentarea acțiunii au invocat că, la data de 22 iulie 2015, ÎM „Apă Canal Cahul” a înregistrat o datorie față de Ministerul Finanțelor în mărime de 84 276,84 dolari SUA, în calitate de rată de credit ce urma a fi restituită în baza Acordului de credit subsidiar din 15.04.2004 și a contractului de recreditare nr.1 din 10.12.2008. Garant al executării contractelor de credit este Consiliul raional Cahul și Consiliul orașenesc Cahul. Ținând cont de faptul că, ÎM „Apă-Canal Cahul” se află în incapacitate de plată, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a emis Hotărârea seria AH xxx din 22.07.2015 cu privire la executarea silită a obligației în privința sumei de 84 276,84 dolari SUA. Ulterior, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a emis Actul de sechestrul seria AS nr.xxx din 22.07.2015 prin care a sechestrat 11 mijloace de transport. Prin Decizia nr.154 cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile contribuabilului din 21.10.2015, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a scos parțial sechestrul de pe două din cele unsprezece mijloace de transport. La data de 28.03.2016, la cererea Bursei Universale de Mărfuri a Moldovei evaluatorul Miron Ion a întocmit Concluzia expertului nr.xxx/BU prin care a evaluat mijloacele de transport. Prin decizia nr.1495 din 15.09.2016 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de ÎM „Apă-Canal Cahul”, s-a aplicat amendă de 81 850 lei și anume valoarea bunului sechestrat tănuit Dacia Duster. Prin decizia nr.1670 din 11.10.2016, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a respins contestația depusă de ÎM „Apă Canal Cahul” împotriva deciziei nr.1495 din 15.09.2016. Prin decizia nr.65 din 01.07.2016 a fost aprobat prețul bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație.

La 08.08.2016, Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul a încheiat contractul bursier nr.xxx prin care a vândut lui Zamîneagră Constantin mijlocul de transport Dacia Duster, n/î XXX, la prețul de 81 850 lei. La 06.02.2017, Primăria și Primarul or. Cahul au intervenit în calitate de intervenient accesoriu pe cauza civilă ÎM „Apă-Canal Cahul” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul privind anularea actelor întocmite pe dosarul de executare silită față de Î.M. Apă Canal Cahul.

Referitor la aceste circumstanțe de fapt au expus o poziție similară cu cea susținută de ÎM „Apă Canal Cahul”.

La 03.07.2017, Primăria orașului Cahul și Consiliul orășenesc Cahul prin reprezentantul său, avocatul Todorov Maxim, au depus cerere de concretizare a pretențiilor către Inspectoratul Fiscal de Stat Cahul (f.d.21,vol.II) potrivit căruia se solicită admiterea cererii de chemare în judecată, constatarea nulității Actului de sechestru seria AS nr.xxx din 22.07.2015 (însoțit de lista bunurilor sechestrate). Deciziei nr.1495 din 15.09.2016 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de ÎM „Apă Canal Cahul”, deciziei nr.65 din 01.07.2016 privind aprobarea prețului bunurilor; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 19 aprilie 2017, au fost conexeate într-un singur proces acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă-Canal Cahul” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la recunoașterea nulității contractului bursier nr.xxx din 08.08.2016, repararea prejudiciului cauzat, interzicerea vânzării de către Serviciul Fiscal de Stat a mijloacelor de transport sechestrate la prețurile publicate în Monitorul Oficial din 22 iulie 2016, anularea actelor întocmite de Serviciul Fiscal de Stat pe dosarul de executare silită fața de S.A. “Apă-Canal Cahul”, încetarea urmăririi bunurilor necesare întreprinderii pentru exercitarea atribuțiilor cu care aceasta a fost investită cu nr. xxx și acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria orașului Cahul, Primarul orașului Cahul și Consiliul orășenesc Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora cu nr.xxx, atribuindu-i numărul unic de evidență xxx. (f.d.178, vol.I).

Pe parcursul procesului, în calitate de intervenienți accesorii au fost atrași Zeamăneagră Constantin, biroul de brokeraj SRL„Labioza” și biroul de brokeraj SRL„Market-Test” (f.d.176,vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 10 noiembrie 2017 a fost atras directorul SA „Apă-Canal Cahul” Ghețivu Gheorghe în calitate de intervenient accesoriu de partea SA „Apă-Canal Cahul”, Consiliului mun. Cahul, Primăriei municipiului Cahul și primarului municipiului Cahul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apă-Canal Cahul” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora și la cererea de chemare în judecată înaintată de Primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestor. (f.d.69, vol.II).

Prin hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Cahul” și cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul. S-a respins cererea de chemare în judecată în partea constatării nulității absolute a actului de sechestru seria AS nr.xxx din 22 iulie 2015, ca fiind depusă tardiv. S-a constatat nulitatea absolută a Deciziei nr.65 din 01 iulie 2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație și a deciziei nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației (f.d.228-235,vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 octombrie 2018 s-au admis apelurile reclamantilor SA „Apă-Canal Cahul”, primarului, Primăriei și Consiliului municipal Cahul, Serviciului Fiscal de Stat. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 09 februarie 2018, cu trimiterea cauzei spre reducere în prima instanță.

La rejudecarea cauzei prima instanță urma să soluționeze chestiunea antrenării în proces a persoanei fizice Zeamăneagră Constantin, în calitate de copârț, în conformitate cu prevederile art.62 Cod de procedură civilă (f.d.78-84,vol.III).

Prin hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă Canal Cahul” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenienții accesorii Consiliul municipal Cahul, Consiliul raional Cahul, Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Zeamăneagră Constantin, în persoana Voronovscaia Liubovi, biroul de brokeraj SRL„Labioza”, biroul de brokeraj SRL„Market-Test” și directorul SA„Apă Canal Cahul” Ghețivu Gheorghe privind declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora și cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenienții accesorii Consiliul raional Cahul Zeamăneagră Constantin, în persoana Voronovscaia Liubovi, biroul de brokeraj SRL„Labioza”, biroul de brokeraj SRL„Market-Test” și directorul SA„Apă-Canal Cahul” Ghețivu Gheorghe privind declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora. A fost respinsă cererea de chemare în judecată în partea constatării nulității actului de sechestrare seria AS nr.xxx din 22 iulie 2015, ca fiind depusă tardiv. A fost constatată nulitatea deciziei nr.65 din 01 iulie 2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație și a Deciziei nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

La 13 aprilie 2021, Judecătoria Cahul, sediul Central a emis hotărâre suplimentară. A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat, intervenienții accesorii Consiliul raional Cahul, Zamăneagră Constantin, în persoana Voronovscaia Liubovi, biroul de brokeraj SRL„Labioza”, biroul de brokeraj SRL „Market-Test” și directorul SA „Apă canal Cahul” Ghețivu Gheorghe, privind declararea nulității actelor de sechestrare, de executare silită, de stabilire a prețului bunurilor și de comercializare a acestora. A constat nulitatea Deciziei nr.65 din 01 iulie 2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație și a Deciziei nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației. A fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Cahul și primarul municipiului Cahul, Consiliul municipal Cahul împotriva Serviciului Fiscal de Stat, în partea constatării nulității actului de sechestrare seria AS nr.xxx din 22 iulie 2015, ca fiind depusă tardiv (f.d.13-21,vol.IV).

La 12 octombrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 17 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central prin care a solicitat admiterea apelului declarat, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea în care acțiunea a fost admisă și anulată Decizia nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației și emiterea unei alte decizii în partea casată, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de SA „Apă Canal Cahul”, succesor al ÎM „Apă Canal Cahul” către Serviciul Fiscal de Stat ca fiind neîntemeiată (f.d.184, 215-216,vol.III).

Prin decizia din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost respinsă cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că Serviciul Fiscal de Stat își exprimă dezacordul cu hotărârea instanței de fond doar asupra declarării nulității a deciziei nr.1495 din 15 septembrie 2016, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat.

Din motiv că apelantul nu contestă hotărârea judecătorească în partea anulării Deciziei nr.65 din 01.07.2016 privind aprobarea prețului bunurilor sechestrate și expunerea lor spre comercializare la licitație, nu poate fi menținută decizia de sancționare din 15.09.2016, care prevede suma amenzii în cuantum de 81 850 lei (100% din valoarea bunului sechestrat).

Luând în considerație cele expuse supra, și reieșind din limitele apelului declarat, Colegiul judiciar a respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat cu menținerea hotărâri instanței de fond.

La 07 septembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul (f.d.88-96, vol.IV).

În susținerea cererii de recurs, Serviciul Fiscal de Stat a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în apel.

Referitor la decizia atacată a menționat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de autoritatea fiscală.

Recurentul a explicat că prin Decizia nr. 65 din 01.07.2016, șeful Inspectoratului Fiscal de Stat Cahul a decis expunerea spre comercializare a bunurilor contribuabilului restanțier ÎM „Apă-Canal Cahul”, indicând prețul limită de comercializare, iar, potrivit Deciziei nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de ÎM „Apă-Canal Cahul” (succesorul SA „Apă-Canal Cahul”), valoarea bunului sechestrat supus tăinuirii - automobil DACIA DUSTER, constituie suma de 81 850 lei, conform raportului de expertiză din data de 28.03.2016, efectuat de către Agenția de Expertiza și Evaluare „Proexpert Sud”. La caz, decizia asupra cazului de încălcare a legislației din 15.09.2016 a fost întemeiată pe concluzia expertului, care nu a fost contestată, respectiv nu a fost anulată.

Menționează că potrivit art.12 din Legea nr.989-XV din 18.04.2002 cu privire la activitatea de evaluare, valoarea estimată indicată în raportul de evaluare, întocmit în conformitate cu prezenta lege, se consideră veridică și se recomandă beneficiarului și/sau utilizatorului serviciilor de evaluare în scopul menționat în raportul de evaluare, dacă legislația sau hotărârea instanței de judecată nu stabilește altfel, iar art. 13 al aceleiași legi prevede că litigiile privind veridicitatea valorii estimate indicate în raportul de evaluare se soluționează de către instanța de judecată.

A solicitat admiterea cererii de recurs și casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 01 iulie 2021 și emiterea unei noi decizii, prin care să fie casată parțial hotărârea primei instanțe, în partea în care acțiunea a fost admisă și anulată Decizia nr.1495 din 15 septembrie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației și emiterea unei alte decizii în partea casată, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de SA „Apă-Canal Cahul ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de

apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 01 iulie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Cahul a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizului de recepție (f.d.82, vol.IV), se constată că, la 11 august 2021, recurentul a recepționat decizia motivată.

La 07 septembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs motivat (f.d.89-96, vol.IV). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 05 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților și persoanelor terțe copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.98, vol.IV), însă aceștia nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele

expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron